

La tribuna

La regulació de la professió d'infermera

SÍLVIA

Bonet

El passat dia 12 de maig es va celebrar la Diada Internacional d'Infermeria. Aquesta diada serveix per reivindicar aspectes relacionats amb la professió.

Cada any el lema de la diada el determina el Consell Internacional d'Infermeria.

Aquest any el suggerit ha estat 'Les infermeres: una força pel canvi, millorant la capacitat de recuperació dels sistemes de salut'.

Ja només amb el títol podem destacar la importància que desenvolupen els professionals d'infermeria en el sistema sanitari, amb l'objectiu de poder arribar a tenir uns sistemes de salut forts i resilents (capacitat de recuperar-se de les dificultats), és a dir capaces d'adaptar-se i de donar resposta eficaç als desafiaments als que ens trobem immersos de forma constant totes les societats.

Les infermeres són el col·lectiu més important de qualsevol sistema sanitari, i existeixen infinites formes en les que poden col·laborar en ell per assolir la tant desitjada sostenibilitat del sistema.

El Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra va organitzar una taula rodona en la que es va poder parlar sobre temes com el rol de la llevadora a Andorra, el rol de la infermera en la recerca i la docència, i la importància de legislar el rol de la infermera.

Em centraré en aquest últim punt que és la part en la qual vaig poder col·laborar.

Actualment el Decret del 31 de juliol de 1980 regula l'exercici de les professions para mèdiques i para socials a Andorra, que destaca únicament el rol delegat que té el professional d'infermeria.

Per la seva banda, la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb la incorporació de totes les modificacions, les addicions i les precisions aportades per la Llei 1/2009, del 23 de gener estableix en el seu ar-

ticle 5 que cal regular les condicions per al desenvolupament de les professions sanitàries, és a dir les seves competències.

En la meua opinió, en no disposar d'un marc legislatiu prou clar en el qual es determinin el camp competencial propi de la professió d'infermeria, impedeix de forma important el desenvolupament de la professió en tota la seva amplitud. Destacar que en la nomenclatura de la CASS només queden establerts com a actes finançats públicament tots els que corresponen al rol delegat, però no hi ha res sobre el rol competencial propi. A més existeixen diferències en el cobrament dels mateixos actes en funció del professional que el desenvolupi.

El que resulta més incomprensible és el fet de tenir una Escola Universitària d'Infermeria que forma als professionals seguint els estàndards europeus determinats al Pla de Bolonya, però en canvi, en acabar la formació reglada no poden apli-

Dotar d'eines als professionals per poder desenvolupar la professió en tota l'amplitud és un acte de responsabilitat política i social

car la majoria dels coneixements adquirits degut a la manca legislativa que reguli la professió d'infermeria.

Ja al 2014 **Judith Shamian**, Presidenta del Consell Internacional d'Infermeres, va dir que «la reglamentació havia començat a aparèixer de forma més destacada en nombrosos debats de política general. El problema és que en la majoria de països hi ha molt poques persones que entenguin les avantatges de dotar-se d'aquesta regulació».

Però, què vol dir competència pròpia?

Vol dir l'aplicació correcta dels coneixements, les habilitats i les capacitats per actuar concretament en el marc de la pràctica en un marc ètic i deontològic de la professió

d'infermeria.

I, perquè cal una regulació de les competències dels professionals d'infermeria?

Per poder arribar a complir la seva missió d'assegurar la qualitat assistencial i, alhora, de contribuir a millorar la salut de les persones i de la població des d'una perspectiva integral, seguint criteris d'eficiència, equitat i qualitat.

La seva sòlida formació són garantia de qualitat assistencial.

L'informe *Crossing the Quality Chasm: A new Health System for the 21st Century* assenyala que «un sistema adequatament concebut i implementat regulant les competències dels professionals, pot protegir els interessos dels ciutadans, i facilita

l'habilitat dels professionals i de les institucions de la salut per innovar i canviar i així cobrir les necessitats de totes les persones, tant sanes com malaltes».

Finalment existeixen altres qüestions relacionades amb el terme competència en el marc dels professionals d'infermeria, el seu aspecte multifacètic i d'adaptabilitat als sistemes de salut, la seva pràctica incideix de forma directa a actes cost-eficients positius, i la seva capacitat de donar resposta a qualsevol necessitat de les persones des del moment de la concepció fins a la mort de la persona.

En un moment a on a tots ens preocupa que la sostenibilitat dels sistemes sanitaris no vagi en detriment de la qualitat assistencial, dotar de les eines als professionals per poder desenvolupar la seva professió en tota la seva amplitud esdevé un acte de responsabilitat política i social. ≡

***Consellera general del grup mixt (Socialdemocràcia i Progrés)**

NOE